

Του **Παναγιώτη Μαυροειδή**

“Ο 75χρονος βυζαντινός αυτοκράτορας Βασίλειος Α΄ ο Μακεδών, στα 886 μχ είχε πάει για κυνήγι όταν η ζώνη του πιάστηκε στα κέρατα του ελαφιού, το οποίο τον έσυρε για 16 μίλια μέσα στο δάσος. Τον απελευθέρωσε ένας ακόλουθός του, όμως ο αυτοκράτορας θεώρησε ότι πήγε να τον σκοτώσει και διέταξε να τον εκτελέσουν, προτού υποκύψει και ο ίδιος στα τραύματά του!...”

Να μας συγχωρεί ο **Θεοχάρης** με το βαρύ βιογραφικό του και τα τρομοκρατικά γραπτά του μηνύματα προς τους γέροντες και άλλους χρεωμένους, αλλά αυτό μας ήρθε στο νου μόλις διαβάσαμε τα περί της “παραίτησής” του.

Η σημαντική είδηση σε αυτή την προαναγγελθείσα καρατόμηση από τον δήθεν ανήξερο του εγκλήματος προιστάμενό του πρωθυπουργό, βρίσκεται ωστόσο σε ότι επακολούθησε.

Σε μια ανακοίνωση έκπληξη για πολλούς η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, όχι απλά σχολίασε το θέμα της παραίτησης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, αλλά αναφέρθηκε **ονομαστικά** σε αυτόν, χωρίς να λείπουν οι έπαινοι. Όποιος νομίζει ότι τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι θεσμοί γραφειοκρατικοί και απόμακροι σε σχέση με τα άμεσα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες σε κάθε χώρα, διαψεύδονται.

Να τι γράφει μεταξύ άλλων η σχετική ανακοίνωση:

«Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έλαβε υπόψη της την παραίτηση του γενικού γραμματέα Δημοσίων Εσόδων της Ελλάδας, Χάρη Θεοχάρη. Από τον ορισμό του γγ Δημοσίων Εσόδων τον Φεβρουάριο του 2013, ως επικεφαλής μιας ημιαυτόνομης διοίκησης, εντός του υπουργείου Οικονομικών, ο κ. Θεοχάρης διαδραμάτισε ρόλο-κλειδί στον εκσυγχρονισμό και στην ψηφιοποίηση της φορολογικής διοίκησης, αυξάνοντας τα ποσοστά συλλογής εσόδων και εφαρμόζοντας βασικές νέες φορολογικές μεταρρυθμίσεις για τη συλλογή εσόδων και τους φόρους περιουσίας. Η διοίκηση εσόδων διαδραματίζει ρόλο-κλειδί στο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα και η εξέλιξη αυτή είναι αιτία βαθιάς ανησυχίας».

Η αναφορά δεν είναι καθόλου εθιμοτυπική, αντίθετα με σαφήνεια διατυπώνονται σχετικές απαιτήσεις, τυπικά προς την ελληνική κυβέρνηση, αλλά στην ουσία απειλητικά προς άπαντες.

Σταχυολογούμε:

«Είναι ουσιώδους σημασίας να **διασφαλίσει η κυβέρνηση** την πλήρη συνέχεια στην υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων που έχουν προγραμματιστεί, ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της διοίκησης, η καταπολέμηση της απάτης και της φοροδιαφυγής και η διασφάλιση αυξανόμενων δημοσίων εσόδων

Μετάφραση: Μη σας περάσει από το μυαλό ότι δε θα εφαρμόσετε μέχρι κεραίας το πακέτο αντεργατικών μέτρων (τα τελευταία ως γνωστόν κατ’ ευφημισμόν ονομάζονται “μεταρρυθμίσεις”)

«Όπως έχει δηλώσει ο αντιπρόεδρος Ρεν, **πάνω από μία φορά κατά το παρελθόν**, αυτό δεν είναι μόνο στοιχείο οικονομικής αποτελεσματικότητας, αλλά και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Μετάφραση: Εδώ ο ..δάσκαλος θυμώνει και υπενθυμίζει ότι στο σωστό πειθαρχείο, ο δάσκαλος, “μια φορά μιλάει”, προς το άτακτο παιδί.

«Ως εκ τούτου, σε συνεργασία με τους εταίρους μας στην ΕΚΤ και το ΔΝΤ, **θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε τη δέσμευση** της ελληνικής κυβέρνησης για μια πιο αυτόνομη διοίκηση εσόδων

Μετάφραση: Η ΕΕ διευκρινίζει ότι δε θα πρέπει να έχει υπάρξει παρανόηση ως προς τη δήθεν έξοδο από

μνημόνια ή την κατάργηση της επιτροπείας, μιας και προεκλογικά ειπώθηκαν και δυο κουβέντες παραπάνω από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ

»όπως επίσης και για τις δεσμεύσεις με στόχο να θεσπιστούν αυστηρές, διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες για τον ορισμό ανώτατων διοικητών στην ελληνική δημόσια διοίκηση. **Προσβλέπουμε σε μια αυστηρή, διαφανή και αξιοκρατική διαδικασία για τον ορισμό του διαδόχου του κ. Θεοχάρη, προκειμένου να διασφαλιστούν υψηλά πρότυπα ακεραιότητας και διαφάνειας».**

Μετάφραση: ο διάδοχος (όχι του βασιλιά, αλλά του Θεοχάρη), πρέπει να εγκριθεί από εμάς.

Η σειρά μας να κάνουμε και εμείς κάποιες επισημάνσεις, συζητώντας πάνω σε κοινότυπους μύθους.

Πρώτο: “Θα μας βάλουν σε σειρά οι πολιτισμένοι και οργανωμένοι ευρωπαίοι”

Πολύς κόσμος το λέει αυτό, αναπαράγοντας με το στόμα του ότι έχει βάλει στο αυτί του ο ισχυρισμός της εξουσίας, δηλαδή ότι στην Ελλάδα “υπάρχει το ελληνικό σύστημα διαφθοράς και απάτης σε αντίθεση με την Ευρώπη”.

Το αντίθετο ισχύει: Η διοικητική μηχανή από καταβολής του νεο-ελληνικού κράτους βασίστηκε στην αυτούσια μεταφορά ξένων διοικητικών προτύπων. Επόμενο ήταν οι εισαγόμενοι γραφειοκρατικοί θεσμοί να μην έχουν την ίδια κοινωνική λειτουργία με αυτή που είχαν στις χώρες που αναπτύχθηκαν. Για όποιον έχει αντιρρήσεις, υπενθυμίζουμε ότι ξεκινήσαμε με ένα βασιλιά εισαγωγής τον Όθωνα (μαζί με τους ακολούθους του...) για να καταλήξουμε σε ένα τέως βασιλιά με το ελληνικότατο όνομα ...Γλύξμπουργκ.

Δεύτερο: “Όπως και να έχει η οργάνωση των δημόσιων οικονομικών και ειδικά της είσπραξης εσόδων χρειάζεται εκσυγχρονισμό”

Ολόσωστο. Μόνο που δεν είναι εκσυγχρονισμός να επιστρέφεις κανείς στις ..οθωμανικές πρακτικές. Για όποιον νομίζει ότι υπερβάλλουμε, θυμίζουμε: Η μοναδική επαφή της οθωμανικής εξουσίας με τους αρχόμενους ήταν κατά τη διάρκεια της συλλογής φόρων. Έχουν μεγάλη διαφορά όλα αυτά από τα προσωπικά σημειώματα και τα e-mails του Θεοχάρη;

Τρίτο: “Είναι λογικό ο διοικητικός μηχανισμός να είναι ανεξάρτητος και ανεπηρέαστος”

Σε αυτό απάντησε άψογα ο ...σύντροφος Θεοχάρης, όταν είπε: “Εγώ δεν πήρα ούτε μισό μέτρο. Τα έπαιρνε η κυβέρνηση και έπρεπε να τα εφαρμόσω”. Καμία ουδέτερη διαχείριση και διοίκηση δεν υπάρχει πουθενά. Αντίθετα, αυτή έχει πάντα σαφή ταξικό χαρακτήρα και ακόμη σαφέστερο πολιτικό προσανατολισμό άμεσης υπαγωγής στους κυβερνητικούς στόχους. Το γεγονός ότι ο Θεοχάρης (εκ των υστέρων) γκρίνιαξε και έβγαλε και λίγο γλώσσα (“κανείς δε είχε τα κότσια να ζητήσει την παραίτηση μου”), δεν αλλάζει την ουσία. Αντίθετα, αποδεικνύει το λογικό: Η εκάστοτε γραφειοκρατία διαχείρισης αποκτά δικά της αυτοτελή ταξικά χαρακτηριστικά και συμπεριφορά συντεχνίας. Αυτές είναι οι χρυσοπληρωμένες συντεχνίες όχι οι δημόσιοι υπάλληλοι που απολύονται.

Εν κατακλείδι: Η **πολιτική σημασία της περί τον Θεοχάρη παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεν είναι μικρή.**

Στον σύγχρονο καπιταλισμό και ειδικά στο πεδίο των περιφερειακών “ολοκληρώσεων” του όπως η ΕΕ, αποτελεσματική “δημόσια” διοίκηση σημαίνει όλο και πιο ξεκάθαρα **επιχειρησιακή διοίκηση, με όρους αγοράς**, ελέγχου από άβατα κέντρα και αντιμετώπιση των πολιτών ως υπηκόων και πελατών που οφείλουν τη δόση τους.

Ο υπερεθνικός καπιταλιστικός εκσυγχρονισμός περιορίζει το ρουσφέτι ή τη διαφθορά του τοπικού

κομματάρχη ή κυβερνήτη, όχι για να την καταργήσει, αλλά για να τη μεταφέρει στην αυλή του ...αυτοκράτορα, που είναι πολύ μακριά για να έχει και "υποχρεώσεις".

Πηγή:aristeroblog.gr